

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200639
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520200639.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X. XXX, právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, v konaní o zaplatenie 239,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na súd domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 239,65 eur s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných podmienok z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.6.2015.

2. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu podal vyjadrenie zo dňa 8.7.2020, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok poukázal, že žalobca v návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods. 2. Ďalej namietal nepreukázanie nákladov na vymáhanie pohľadávky označených v prehľade úhrad a splátok ako MP3. Taktiež namietal nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti s poukazom na ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby súd žalobný návrh žalobcu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

3. Žalobca elektronickým podaním doručeným súdu dňa 5.8.2020 podal vyjadrenie. Vo vzťahu k overeniu bonity uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a nie sú mu známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalovaný z titulu samostatno-zárobkovej činnnej osoby preukázal výšku príjmu a na druhej strane aj mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané mesačné splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré by po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemal vedomosť. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov. Oznámenie okamžitej splatnosti bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia

dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca má za to, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. K námietke žalovaného k uplatneniu položky MP3 žalobca uviedol, že si náklady spojené s vymáhaním pohľadávky v tomto konaní neuplatňuje.

4. V duplike žalovaný opätovne poukázal na svoju argumentáciu vo vzťahu k bonite a platnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru, ktoré sú totožné s jeho prvotným vyjadrením.

5. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/20/2020 zo dňa 3.12.2020 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o..

6. Nakoľko predmetom sporu je zaplatenie sumy 239,65 eur, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000,- eur, pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297 veta druhá, písm. b) CSP nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 1.3.2021 o 10.15 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 18.2.2021.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.6.2015, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.7.2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.9.2017, prehľadom splátok a úhrad, špecifikáciou uplatneného nároku zo dňa 27.5.2020, ako aj ostatným spisovým materiálom.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

8. Právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný dňa 25.6.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 700,- eur. Zároveň boli dohodnuté tieto zmluvné podmienky: celková čiastka 1.224,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 524,- eur, priemerná hodnota RPMN 37,67 %, odplata 7,63 %, splátka 20,40 eur, počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.7.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 6/2020, RPMN 27,63 %, fixná ročná úroková sadzba 27,64 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa 26.7.2017 na nedoplatok na splátkach vo výške 61,20 eur a vyzval ho k úhrade. Zároveň ho upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Predmetnú predžalobnú upomienku žalovaný prevzal dňa 2.8.2017. Dňa 23.9.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru. Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 795,60 eur.

9. Na základe notárskej zápisnice 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, zo dňa 11.12.2017 spísanou notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, došlo k spísaniu právneho úkonu Projektu rozdelenia zliúčením, na základe ktorej obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. zanikla a nástupníckou spoločnosťou sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, .a.s.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto právne normy:

10. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

13. Podľa § 9 ods. 3 ZSÚ ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

15. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonávať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

25. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa pričí dobrým mravom.

27. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k záveru:

31. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý v dohodnutých splátkach vrátiť žalovanému. Predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Na uvedenom závere nič nemení, že následne po podaní žaloby bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na iný subjekt. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka i Zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 61,20 eur upomienkou zo dňa 26.7.2017, v upomienke zároveň je uvedené, že ak do 05. 9. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2017, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Zásielka určená žalovanému bola doručená žalovanému na jeho adresu dňa 2.8.2017. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný nedoplatky na úvere nevyrovnal, právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 19.9.2017, ktorú okamžitú splatnosť úveru oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému listom zo dňa 23.9.2017, čo vyplýva z tejto listiny.

33. V prvom rade sa súd zamerl na to, či právny predchodca žalobcu pristúpil oprávnenie k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V súlade so zákonnou úpravou predčasnej splatnosti s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, kedy predčasnú splatnosť úveru si môže veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, súd zistil nasledovné. Na predčasnú splatnosť úveru bol žalovaný upozornený upomienkou zo dňa 26.7.2017, kedy nedoplatok na úvere predstavoval sumu 61,20 eur, to znamená, že žalovaný bola v omeškaní so zaplatením viac ako troch splátok, keďže mesačná splátka podľa zmluvy o úvere bola dohodnutá na 20,40 eur. Podľa prehľadu splátok žalovaný nezaplatil do predčasnej splatnosti úveru ani jednu splátku. Úver začal splácať až dňa 16.1.2018 kedy zaplatil sumu 20,40 eur, ďalšiu splátku zaplatil v mesiaci február 2018 vo výške 20,40 eur a ďalej pokračoval v splácaní veľmi nepravidelne a v rôznych sumách.

34. V čase upozornenia na predčasnú splatnosť bol žalovaný v omeškaní viac ako troch mesačných splátok, resp. bol v omeškaní s platením viacerých splátok viac ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu zároveň upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatenie úveru - predčasnú splatnosť úveru, kedy bola daná lehota na vyrovnanie splátky splatnej v mesiaci máj 2017 v lehote do 5.9.2017, kde upomienka žalovanému bola doručená dňa 2.8.2017. Teda v čase zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu boli splnené podmienky pre predčasnú splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ku dňu 19.9.2017 žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace, mysliac tým splatnosť splátky splatnej v máj

2017, ktorá bola dôvodom predčasného zosplatnenia úveru, kde právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval a upozornil ho v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na predčasné zosplatnenie.

35. Keďže žalovaný na upomienku právneho predchodcu žalobcu nereagoval, nedoplatok na splátkach nevyrovnal do lehoty 5.9.2017, oprávnené právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 19.9.2017. Tým došlo k predčasnej splatnosti celej pohľadávky žalobcu s príslušenstvom súvisiacu s poskytnutým úverom.

36. Aktívna legitímácia právneho predchodcu žalobcu vyplývala z obsahu Notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, z ktorej je evidentné, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla na základe rozdelenia zlúčením s tým, že jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom: Mlynské nivy 1, 929 90 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a.s., Mlynské nivy 1, 929 90 Bratislava, Slovenská republika IČO: 31 318 04 a zároveň sa dohodlo, že v prípade ak ide o produkt Qcar prevzala všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov spoločnosť VÚB Leasing, a.s., pokiaľ ide o produkt Triangel-splátkový predaj, prevzala všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov spoločnosť VÚB Leasing, a.s. a pokiaľ ide o prevádzkovanie ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti, právnym nástupcom je VÚB, a.s.. Teda v zmysle uvedeného Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračoval v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.. Všetky právne úkony vykonané zanikajúcou spoločnosťou ostali platné a účinné i vo vzťahu k nástupníckej spoločnosti VÚB, a.s. a súd považuje splnenú požiadavku zák. ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách - písomnej výzvy veriteľa pred postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorú učinil Consumer Finance Holding, a.s. tak ako to je popísané v bode 33, 34 a 35 tohto rozhodnutia. Na uvedenej skutočnosti nič nemení, že VÚB, a.s. postúpila pohľadávku v priebehu súdneho konania voči žalovanej na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Opätovné vyzývanie veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy, je podľa súdu nelogické a navyš spôsobilé premlčať dlh dlžníka. Na základe uvedeného súd, má zato, že je daná aktívna legitímácia v spore.

37. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nespĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, reflektujúc jeho eurokonformný výklad v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

38. Z citovaného ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nepochybne vyplýva, že veriteľ je povinný s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zmyslom tohto ustanovenia je zistiť, či spotrebiteľ bude schopný, vzhľadom na svoje príjmy a výdavky, splácať úver, ktorý by mu veriteľ poskytol. Uvedená skutočnosť sa teda posudzuje na základe zisťovania a preverovania príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ako dlžníka, a to z dôvodu, aby nedochádzalo k neprimeranému zadlžovaniu spotrebiteľov s poukazom na skutočnosť, aby aj pri splácaní úveru, boli schopní zabezpečiť si základné životné potreby. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že čistý príjem žalovaného predstavoval v čase uzavretia zmluvy sumu 500,- eur, mesačne finančné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 210,- eur iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) predstavujú sumu 78,- eur. Z lustrácie v registri obyvateľov má súd preukázané, že žalovaný v čase podpísania zmluvy mal 2 maloleté nezaopatrené deti vo veku 6 a 17 rokov a dve deti plnoleté vo veku 18 a 22 rokov. Podľa názoru súdu už z týchto údajov je zrejmé, že hodnovernosť výdavkov uvedených v tejto zmluve je minimálne pochybná. Nie je možné, aby dlžník, ktorý mal v čase podpísania zmluvy 2 nezaopatrené maloleté deti a jedno dieťa vo veku 18 rokov, mal celkové výdavky 78,- eur mesačne. Súd taktiež poukazuje na to, že v tomto ohľade nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, resp. majetková situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca - právny predchodca žalobcu pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 132 CSP je žalobca povinný v samotnej žalobe pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce jeho nárok, pričom to nemožno nahradiť ani odkazom na označené dôkazy. Odborná starostlivosť nepochybne znamená, že údaje, ktoré dlžník uviedol, veriteľ aj hodnoverne preverí. V tomto ohľade súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu ČR, napr. 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018, resp.33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019, ako aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 ho dňa 18.12.2014 vo veci

Consumer finance SA proti F. G., podľa ktorého má poskytovateľ úveru dôkazné bremeno posúdiť úveru schopnosť dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že splnenie odbornej starostlivosti znamená nie len povinnosť veriteľa zistiť majetkové pomery dlžníka, teda jeho príjmy a výdavky, na základe jeho vyjadrenia, ale tieto skutočnosti taktiež aj preveriť, pričom podľa názoru súdu aj množstvo sporov, ktoré vedie žalobca, resp. jeho právni predchodcovia svedčí o tom, že bonita dlžníkov v týchto prípadoch nie je dostatočne skúmaná a hlavne nie je preverovaná, keďže žalobca je nútený v mnohých prípadoch uplatňovať svoje nároky súdnou cestou. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd dospel k záveru, že bonita žalovaného nebola posúdená s odbornou starostlivosťou a žalobca vychádzal iba z tvrdení žalovaného bez preverenia reálnych výdavkov. Súdu nebol predložený ani žiaden doklad, ktorý by preukazoval príjem žalovaného, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkový.

39. Zmluvne si právny predchodca žalobcu a žalovaný dohodli úrok vo výške 27,64 %. Súd je toho názoru, že tento dohodnutý úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózný spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2016 pri úveroch od 1 roku do 5 rokov bola na úrovni 9,74 % ročne (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokovesadzby/> priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>). Dohodnutá výška úrokov 27,64 % ročne uvedená v zmluve podstatne (viac ako 2 krát) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2017. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporu je dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,63 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná.

40. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bol i údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere tento údaj neobsahuje. Účelom tohto zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, ako dlho je povinný splácať úver a preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve časovo (dátumovo) špecifikoval konečnú splatnosť úveru, ktorú určí na základe vstupných údajov (dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). V zmluve - žiadosti je konečná splatnosť určená len ako - 6/2020 bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s inými v spotrebiteľskej zmluve dostupnými údajmi. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania.

41. Vyššie uvedené skutočnosti majú má za následok, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 700,- eur pričom žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 795,60 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu viac ako mal, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní úspešný žalovaný, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262, ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.